

ชื่อโครงการ พฤติกรรมการเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาของอาจารย์พยาบาล ในการสอนภาคปฏิบัติ
ตามการรับรู้ของอาจารย์และนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ผู้วิจัย 1. ปรียธิดา เชิดชูเกียรติสกุล
2. พุทธวรรณ ชูเชิด
3. เทวกาญจน์ รุ่งโรจน์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาของอาจารย์พยาบาล ในการสอนภาคปฏิบัติ ตามการรับรู้ของอาจารย์และนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม กลุ่มตัวอย่าง คืออาจารย์นิเทศจำนวน 17 คน และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 จำนวน 83, 59, 56 คน ตามลำดับ เก็บข้อมูลเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2547 และภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2548 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีของโรซ และดัดแปลงจากแบบสอบถามของ ศรีสุดา งามขำ (2539) ซึ่งตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้การทดสอบทีและการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์พยาบาล และนักศึกษาพยาบาล มีการรับรู้พฤติกรรมการเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาพยาบาล ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้พฤติกรรมด้านความเห็นอกเห็นใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก
2. คะแนนการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลต่อพฤติกรรมการเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาในการสอนภาคปฏิบัติ ทั้งโดยรวมและรายด้านมากกว่านักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ปัจจัยด้านอายุ จำนวนพี่น้องและลำดับการเกิด ของอาจารย์พยาบาล พบว่า มีผลต่อพฤติกรรมการเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาของอาจารย์พยาบาลในการสอนภาคปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ
4. นักศึกษาที่ชั้นปีการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้พฤติกรรมการเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาของอาจารย์พยาบาลทั้งโดยรวมและรายด้านความเห็นอกเห็นใจ ด้านการใช้ความรู้ความสามารถ ด้านความไว้วางใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการมีจิตสำนึกทางจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 รับรู้พฤติกรรมการเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาของอาจารย์ในการสอนภาคปฏิบัติโดยรวมและด้านความรู้ความสามารถ ความไว้วางใจ และด้านจิตสำนึกทางจริยธรรมมากกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปี 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 รับรู้พฤติกรรมการเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาของอาจารย์ในการสอนภาคปฏิบัติโดยรวม ด้านความเห็นอกเห็นใจ และด้านความรู้ความสามารถมากกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปี 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05